№ 153 (2653) ■ Середа, 29 серпня 2001 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Виповнилося 145 років від дня народження Івана Франка. Пам'ять поета вшанувала громадськість.

(Матеріал про видатного українця читайте на 5-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1851 р. У Криму народився Андрій Желябов, народоволець, один з організаторів замаху на Олександра II. ■ 1906 р. На Єлисаветградщині народився майбутній видатний мовознавець Іван Білодід. У 1961—81 рр. — директор Інституту мовознавства АН УРСР. ■ 1948 р. Закінчилась післявоєнна відбудова Харківського тракторного заводу. ■ 1949 р. В СРСР випробувано першу атомну бомбу. ■ 1961 р. Не стало письменника Григорія Тютюнника («Вир»). Шевченківський лауреат (посмертно). ■ 1967 р. Помер відомий співак (баритон) Микола Ворвулєв.

Чим нам допомогти?

Делегація секретаріату Ради Європи має намір з'ясувати, чим Комітет міністрів РЄ міг би допомогти у довиконанні Україною взятих під час вступу до організації зобов'язань. Про це, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**, заявив учора керівник Директорату стратегічного планування Ради Європи Жан-Луї Лоран на зустрічі з представниками постійної делегації Верховної Ради в Парламентській асамблеї РЄ. Він назвав надзвичайно важливим прийняття нового Кримінального кодексу. Тепер у законодавчій сфері Україні залишилося прийняти рамковий закон про судоустрій, а також Цивільний процесуальний та Кримінально-процесуальний кодекси. Крім того, потрібно забезпечити свободу преси, провести чесні парламентські вибори та ін. Розгляд питання про виконання Україною своїх зобов'язань намічено на осінню сесію ПАРЄ.

Буде четверта експертиза

Народний депутат Олександр Лавринович, голова тимчасової слідчої комісії Верховної Ради, нині держсекретар Міністерства юстиції, не виключає проведення четвертої, додаткової, експертизи «таращанського тіла». За умови, що найближчі родичі звернуться з подібним проханням до правоохоронних органів.

Про це **повідомив «Інтерфакс-Україна»**. У повідомленні також зазначається, що Леся Гонгадзе, мати нашого колеги Георгія Гонгадзе, який пропав майже рік тому, уже давно наполягає на проведенні додаткової, незалежної, експертизи тіла, знайденого під Таращею.

! У номер

Суд та справа

У Німеччині відбулося друге судове засідання у справі колишнього голови правління «Градобанку», народного депутата України Віктора Жердицького. Підозри у привласненні ним 86 мільйонів марок будувалися на дев'яти епізодах. Однак через «закінчення терміну давності» в суді розглядається лише один епізод обвинувачення щодо привласнення В. Жердицьким 4 мільйонів марок. Протягом години тривало з'ясування особи обвинуваченого та його трудової діяльності. Наступне засідання відбудеться 6 вересня.

Знайдуть для суден і вантажі

Другу в нинішньому році баржу типу «Європа-2» спущено на воду на Кілійському судноремонтно-суднобудівному заводі. Очікується, Українське Дунайське пароплавство одержить усі п'ять замовлених барж, призначених для перевезення зерна та інших навалочних вантажів, уже до кінця року. На здійснення цього проекту з держбюджету надійшло два мільйони гривень — передусім завдяки клопотанню очолюваного Юрієм Круком Комітету ВР з питань будівництва, транспорту і зв'язку.

Виконання замовлення дало чималу вигоду й заводові: додатково залучено близько 150 добре оплачуваних робітників, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

Києво-Печерській лаврі — 950

Одна з найбільших православних святинь світу —Києво-Печерська лавра — відзначила вчора, у день Успіння Пресвятої Богородиці, 950-річчя із дня заснування.

На урочистій Божественній літургії у відбудованому Свято-Успенському соборі були присутні Президент України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради Іван Плющ, Прем'єр-міністр Анатолій Кінах, Київський міський голова Олександр Омельченко, гості майже з усіх 15 православних церков світу.

Службу відправив предстоятель Української православної церкви, митрополит Київський і всієї України Володимир разом із 40 архієреями української церкви.

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Резонанс

А може, це знову наркомани?

Виконавця убивства журналіста Ігоря Александрова викрито і рішенням суду заарештовано, поінформував на прес-конференції голова Донецької обласної держадміністрації Віктор Янукович. Він висловив упевненість, що найближчим часом злочин буде розкрито, а його деталі — обнародувано. За словами голови облдержадміністрації, вже проведено слідчий експеримент, і нині «збирається додаткова інформація, яка все однозначно має підтвердити».

Напередодні заступник Генерального прокурора України Сергій Винокуров, який очолює слідчу групу, повідомляючи у Слов'янську про затримання підозрюваного у вбивстві, заявив, що службова діяльність Ігоря Александрова не була мотивом злочину. Прізвище підозрюваного не називається.

За словами народного депутата України, голови Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією Юрія Кармазіна, **передає агентство «Інтерфакс-Україна»**, затриманий — раніше засуджений мешканець Донецької області. Також встановлено співучасників та замовника злочину, яких затримають найближчим часом.

(Закінчення на 3-й стор.).

Побито телеоператора

У Луганську було по-звірячому побито оператора телекомпанії «Ефір-1» 24-річного Олексія Мовсесяна. З черепно-мозковою травмою він потрапив до реанімаційного відділення обласної лікарні, де його підключено до апарату штучного дихання. Цей випадок міліція коментувати відмовляється. Не виключено, що замах на Олексія пов'язаний із ситуацією, яка склалася на «Ефірі-1»: телекомпанію закривають, а на її місці створюють нову. Старий колектив протестує. У тому числі й Олексій, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

Акції

Дітей до школи — толокою

На Одещині проходить зініційований обласною організацією всеукраїнського об'єднання «Жінки за майбутнє» благодійницький марафон. Девіз акції: «Усім дітям — рівні можливості на освіту». Увагу звернуто насамперед на хлопчиків та дівчаток, які перебувають під опікунством, дітей-інвалідів, малечу з багатодітних, неповних та малоімущих сімей. Тобто на тих, хто потребує матеріальної допомоги й кого без стороннього втручання важко спорядити до школи. На заклик жінок-активісток відгукнулися десятки спонсорів: підприємницькі й бізнесові структури, професійні об'єднання, окремі заможні громадяни. Тисячі дітей вже одержали різноманітні шкільні речі, одяг, взуття, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ЧОРНОМОР.**

P. S. Фестиваль дитячого і молодіжного кіно та телебачення «Кришталеві джерела» завершився у Сумах

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про Почесну грамоту та Грамоту Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Заснувати відзнаки Верховної Ради України — Почесну грамоту та Грамоту Верховної Ради України.
2. Затвердити Положення про Почесну грамоту та Грамоту Верховної Ради України.
3. Затвердити описи Почесної грамоти та Грамоти Верховної Ради України і нагрудних знаків до Почесної грамоти та Грамоти Верховної Ради України.
4. Керівнику Апарату Верховної Ради України у місячний термін забезпечити виготовлення необхідної кількості бланків Почесної грамоти та Грамоти Верховної Ради України, а також нагрудних знаків до них.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
5 липня 2001 року.
№ 2541-III.

Уперше!

У цьому числі газети ми друкуємо постанову про запровадження офіційних відзнак парламенту — Почесної грамоти і Грамоти Верховної Ради. А напередодні 10-ї річниці незалежності почесні відзнаки були вручені великій групі народних депутатів, працівників апарату ВР, представникам громадськості нашої держави та діаспори. Усього було відзначено 35 відомих українців

Звернення Прем'єр-міністра України Анатолія Кінаха

Заходи, спрямовані на реформування економіки держави, вже дають відчутні результати. За сім місяців поточного року реальний валовий внутрішній продукт збільшився на 10,5 відсотка, порівняно з відповідним періодом минулого року.

Найкраща динаміка зростання обсягів виробництва валової продукції спостерігається у сільському господарстві. Реформування відносин власності у цій галузі в поєднанні із системними діями щодо фінансової підтримки вітчизняних товаровиробників дали змогу зібрати рекордний за останні роки урожай зерна.

Проте певна недосконалість ринкових відносин у сільському господарстві, законодавчої бази та відсутність розвиненої ринкової інфраструктури створюють труднощі у фінансово-кредитному забезпеченні сільськогосподарських товаровиробників, що не дає змоги цілком використовувати наявний потенціал сільського господарства країни.

Одним із найважливіших напрямів діяльності уряду у поточному та наступному роках буде робота щодо створення сучасної системи ефективного кредитування села та забезпечення її функціонування.

Запроваджений механізм часткової компенсації ставки за кредити комерційних банків, що надаються сільськогосподарським товаровиробникам та іншим підприємствам агропромислового комплексу, став дієвим стимулюючим елементом відродження аграрного виробництва. Як свідчить аналіз, одна гривня, виділена на компенсацію облікових ставок минулого року, дала змогу залучити у сільське господарство 16 гривень кредитних ресурсів. А реальна вартість кредитних ресурсів, наданих у першому півріччі нинішнього року, знизилася в середньому до 18 відсотків.

Отже, цей механізм підтвердив свою ефективність стабільною тенденцією зниження вартості кредитних ресурсів на внутрішньому ринку.

Нині уряд розглядає питання стосовно поширення такого механізму на часткову компенсацію платежів під час здійснення страхування врожаїв зернових культур та цукрового буряку, а також лізингу сільськогосподарської техніки.

Реагуючи на зростаючий попит на кредитні ресурси, у липні цього року уряд прийняв рішення збільшити суму коштів, передбачених на часткову компенсацію ставки за кредити комерційних банків, що надаються сільськогосподарським товаровиробникам та іншим підприємствам агропромислового комплексу, на 125 мільйонів гривень.

Уряд вважає за доцільне у 2002 році продовжити політику стимулювання щодо надання кредитів сільськогосподарським товаровиробникам із застосуванням механізму часткової компенсації облікової ставки та запрошує комерційні банки та інші фінансові структури до прозорої та взаємовигідної співпраці.

Фотофакт

Кілька днів у столичному Палаці мистецтв «Український дім» тривала міжнародна виставка «Космічні технології — на службу суспільству». Відвідувачі мали нагоду не лише ознайомитися з продукцією вітчизняних підприємств, а й безкоштовно попрацювати в Інтернеті та пройти медичну діагностику на сучасній апаратурі.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Вкрав, не відмиєшся

Уряд України створив міжвідомчу робочу групу з дослідження методів і тенденцій у відмиванні грошей та інших доходів, отриманих злочинним шляхом, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Керівником групи призначено першого заступника голови Державної податкової адміністрації, начальника податкової міліції Віктора Жвалюка, зазначається у розпорядженні Кабінету Міністрів від 22 серпня.

Згідно з документом, робочу групу створено на виконання указу Президента «Про додаткові заходи щодо боротьби з відмиванням доходів, отриманих злочинним шляхом».

До складу групи ввійшли також представники Служби безпеки, міністерств внутрішніх справ, юстиції, фінансів, економіки та закордонних справ, а також Генеральної прокуратури, Національного банку, Верховного Суду.

Час лічити гроші

Щоб уникнути несправедливості, необхідно переглянути окремі статті чорнобильського законодавства

Регіон

Майже 80 мільйонів гривень держава заборгувала чорнобильцям Київської області. А їх тут проживає 987 тисяч. Про це повідомив перший заступник голови Київської облдержадміністрації Микола Баранюк на презентації Київської, Львівської та Житомирської областей. За його словами, проблем, пов'язаних із ЧАЕС, в області не меншає, а більшає. Адже досі не розрахувалися з будівельниками, які зводили житло для переселенців із забрудненої зони. Після закриття ЧАЕС постали труднощі у працевлаштуванні та перекваліфікації колишніх її працівників, переселенні мешканців окремих неселених пунктів. Взагалі Микола Баранюк вважає, що сьогодні, щоб уникнути несправедливості у виплаті компенсацій тим, хто був у радіоактивній зоні один день, і тим, хто працював там роками, необхідно переглянути окремі статті чорнобильського законодавства.

На Київщині зберігається висока заборгованість із зарплат у промисловому та сільськогосподарському секторах — 115 мільйонів гривень. А спрацьовані трактори та комбайни ледь дозволяють зібрати цьогорічний урожай. Оскільки проблема старої та непридатної до використання сільськогосподарської техніки знайома майже кожному селянинові, незалежно від місця проживання, а грошей на нову немає, Микола Баранюк пропонує повернутися до практики радянських часів і створити машинно-тракторні станції.

Втім, за словами першого заступника голови Київської облдержадміністрації, за 10 років незалежності в області змогли досягти значного приросту виробництва промислової продукції.

Найближчим часом розпочнеться будівництво аеропорту «Гостомель», який, за підрахунками спеціалістів, приноситиме обласному бюджетові майже 20 відсотків прибутку щорічно.

А на Житомирщині з 1997 року фабрика банкнотного паперу випускає майже 2100 тонн паперу для виготовлення гривневої готівки, проте заборгованість у зарплатах є й тут, повідомив заступник голови Житомирської облдержадміністрації Петро Закусило.

Щоправда, в останні три роки область інтенсивно нарощує промислове виробництво — 20,8 відсотка щорічно. Тут зосереджено значні потужності з виробництва фарфоро-фаянсового посуду, лляних тканин, панчішно-шкарпеткових виробів, металорізальних верстатів з числовим програмним управлінням, пиломатеріалів тощо.

Заступник голови Львівської облдержадміністрації Анатолій Данилишин повідомив: економічна реформа вже дає позитивний результат. Лише за перше півріччя 2001 року приріст промислового виробництва становив 38 відсотків.

Немає заборгованості з пенсій та зарплат перед бюджетниками, на 4,7 відсотка зменшено кількість непрацюючих. Однак у регіоні не виплачено 230 мільйонів гривень заробітку працівникам підприємств та селянам. Тому не дивно, що не зменшується число бажаючих перетнути кордон та працювати на чужу державу.

Представники Київщини, Житомирщини та Львівщини переконані: економічну кризу нарешті подолано і нині розпочинається формування конкурентоспроможного господарства, суспільства без боргів перед громадянами.

Юлія ШЕЙКО.

Фотофакт

Жителі Запоріжжя вітають перший тролейбус на новому маршруті, який зв'яже «спальний» мікрорайон «Південний» з центром міста.

Фото Бориса ДВОРНОГО (Укрінформ).

Докори кидати — не ціпом махати

Точка зору

У ЗМІ пройшла інформація Рахункової палати про незаконне використання з державного бюджету 6 млн. грн., які призначалися на програму селекції в рослинництві в 2000 році. Це, на думку фахівців РП, сталося тому, що кредит не був підтверджений державними гарантіями, отож його погашення за рахунок коштів держбюджету неправомірне. І називають того, хто мав би відшкодувати ці збитки, — СП «Зоря-насіння» (Рівненщина), якому відводять роль позичальника.

Після оприлюднення цієї інформації до мене як народного депутата України звернулися мої виборці — колектив СП «Зоря-насіння» з проханням розібратися в цій ситуації.

З'ясувалося, що, справді, згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 9 лютого 1993 року № 92-р за дорученням Мінсільгосппроду України 17 березня 1993 року ДО «Украгрохім» підписало контракт № 93/0008 з американською фірмою «Піонер Хай-Бред Інтернешнл Інк» про закупівлю 1100 тонн насіння кукурудзи, яку «Украгрохім» мав продати господарствам України за ціною 500 доларів США за тонну. Різницю між закупівельною ціною і тією, за якою заморське насіння відпускалося господарствам (а це 1700 доларів США за тонну), взялася відшкодувати держава. Наскільки мені відомо, «Украгрохіму» виділили кошти, щоб він розрахувався з «Піонером». Але, схоже, ота різниця в ціні, яку перебрала на себе держава, відповідними органами не була належним чином документально оформлена, тому й утворився борг у 6 мільйонів гривень.

Інша справа, що СП «Зоря-насіння» до того боргу не причетне, бо при цій операції не було замовником, а лише посередником — на його складах зберігалося насіння кукурудзи, яким розпоряджався винятково «Украгрохім». Отож не СП «Зоря-насіння» винне у 6-мільйонному боргу перед держбюджетом.

Володимир ПЛЮТИНСЬКИЙ,
народний депутат України,
двічі Герой Соціалістичної Праці.

Поштовикам талантів не позичати

Конкурси

Це переконливо довів конкурс працівників поштового зв'язку «Пані Пошта Україна-2001», що його провела в рамках такої самої всеукраїнської акції Миколаївська дирекція «Укрпошти». 20 молодих листонош і операторів, що з'їхалися до обласного центру з різних районів Прибужжя, зуміли так «наелектризувати» вщерть заповнену глядацьку залу, що вже й не зрозуміло було, кому яка «група підтримки» віддає перевагу своїми оплесками й схвальними вигуками.

Утім, на сцені драмтеатру відбувався другий тур змагань. А до цього кожна з 20 вже стала переможницею — серед колег свого райвузла зв'язку чи поштамту. Певний досвід змагань дівчата вже мали. Це, а також доброзичливість публіки дали конкурсанткам змогу швидко позбутися скутості, увійти у невимушений ритм суперництва, сповна продемонструвати найкращі якості та здібності. Тому непросто було журі, яке очолив керівник Миколаївської дирекції «Укрпошти» Олександр Потьомкін, визначити найкращу з кращих. Її, однак, не без допомоги зали назвали — Олена Хвостина, оператор з Миколаєва. Переможницю увінчали короною, обдарували букетами квітів й різноманітними цінними призами. Їй, само собою, доручили захищати честь свого обласного «цеху» на всеукраїнському конкурсі в Києві.

Іншим учасницям не дали відчути себе переможеними і дирекція облпошти, і численні спонсори та шанувальники такої потрібної всім професії. З-за букетів яскравих квітів було й не розгледіти учасниць змагань. Кожна з них одержала й кілька призів. Власний кореспондент «Голосу України», зокрема, вручив симпатичний набір емальованого посуду «Бостон» операторові поштового зв'язку з Арбузинського району Наталці Возіян. Зі сподіваннями, що вона стане найактивнішим пропагандистом нашої газети серед своїх земляків.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

Києво-Печерській лаврі — 950

(Початок на 1-й стор.).

Засновником лаври був уродженець Києво-Чернігівської землі святий Антоній, який прийняв чернечий постриг на святій Афонській горі. За велінням Божої матері він заснував у стольному граді монастир, поклавши цим початок чернецтву на Русі. Молитви, труди і подвиги преподобного Антонія та його учня преподобного Феодосія стали тим міцним фундаментом, на якому зросло і зміцніло чернецтво у Київській Русі. Печерський монастир продовжив кращі чернечі традиції православного Сходу.

Монастирі, що почали з'являтися пізніше на нашій землі, впорядковували своє життя за взірцем Печерської обителі. Їх засновниками здебільшого були учні преподобних Антонія та Феодосія.

А ще Києво-Печерська лавра — центр культури, освіти та науки. У роки лихоліть вона була символом незламності національної свідомості нашого народу. Тому не випадково в радянські часи лавру було закрито й перетворено на музей.

Відкрита 1988 року, у дні святкування 1000-ліття хрещення Русі, лавра знову стала місцем молитов і чернечого життя. Прочани з усього світу приходять сюди вклонитися, попросити заступництва біля мощей 124 угодників Божих, що лежать у лаврських печерах. Нині тут виставлено мощі святого апостола Андрія Первозванного, доставлені з монастиря на Афоні.

Фотофакт

У столичному ландшафтному парку на Печерську відбулася традиційна виставка квітів.

Фото Анастасії СІРОТКІНОЇ.

Залізничники — шахтарям!

Трагедія на шахті імені Засядька сколихнула всю громадськість України. Боляче відгукнулася в серці кожного залізничника.

Щораз, коли біда розчиняла ворота вугільних шахт, на допомогу одними з перших приходили залізничники.

Не залишились вони осторонь людської біди і сьогодні.

За спільним рішенням Державної адміністрації залізничного транспорту України та управлінь залізниць від 21 серпня, сім'ям загиблих та потерпілих внаслідок аварії на шахті імені Засядька перераховано благодійну допомогу в 1 млн. грн.

Прес-служба «Укрзалізниці».

Фотофакт

Іванівська церква, що у Вижницькому районі Чернівецької області, не лише пам'ятка архітектури XVIII століття — тут діє і недільна школа.

***На знімку:** дзвіниця біля церкви.*

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

Сумна звістка

Померли ще два донецькі гірники,

які постраждали внаслідок аварії 19 серпня на шахті імені Засядька. Станом на учорашній день внаслідок вибуху метану загинуло 54 гірники: 45 осіб — у забої, 9 померли у лікарні. 34 потерпілих перебувають у лікувальних закладах Донецька, з них 9 — у тяжкому стані, **повідомляє Укрінформ.**

Минулої доби на шахті не припинялися роботи з ліквідації пожежі.

Кончина воротаря

Учора в Москві помер воротар Національної збірної України з футболу та московського клубу ЦСКА Сергій Перхун.

Уся спортивна громадськість України сумує з цього приводу.

Журналісти «ГУ» висловлюють співчуття рідним та близьким небіжчика.

НП у повітрі

Дві особи постраждали внаслідок аварії надлегкого літального апарата А-20 приватної авіакомпанії «Інтеравіатранс». Машина під час обприскування соняшнику зачепилася за верхівки дерев і впала поблизу села Пащенки Решетилівського району на Полтавщині. Постраждалих госпіталізовано до райлікарні. Попередньо вважають, що причина аварії — помилка пілота під час керування літаком, **повідомляє МНС України.**

За фактом події ведеться розслідування.

У номер

■ Донецьк

А може, це знову наркомани?

(Початок на 1-й стор.).

Десять днів тому, перебуваючи у Слов'янську, Генеральний прокурор України Михайло Потебенько сказав, що «в центрі уваги слідства — професійна діяльність». Причому в рамках основної версії відпрацьовували десять підверсій. За дорученням Президента України Леоніда Кучми справу було передано у провадження Генеральної прокуратури. Для розкриття злочину задіяно понад 800 правоохоронців. Ще раніше, під час приїзду до Слов'янська, секретар Ради національної безпеки та оборони Євген Марчук повідомив, що в ході розслідування відпали кілька версій, у тому числі — убивство з хуліганських мотивів, з метою пограбування та на грунті особистого життя. Тож теперішні запевнення, що напад на журналіста не пов'язаний з його роботою, суперечать усім попереднім офіційним заявам.

Під час слідства ретельно вивчали професійну діяльність Ігоря Александрова: було перевірено всі факти, викладені в передачах журналіста, який багато критикував правоохоронні органи та місцеву владу. Є побоювання, що тепер, коли мотив убивства, як зазначено, — далекий від службової діяльності директора телекомпанії «ТОР», наслідки цих перевірок так і не стануть надбанням гласності, *повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.*

■ Новини регіону: Полтавщина

Газопровід у складчину

У селах Лубенського району Нижній Булатець та В'язівок завершено будівництво підвідних газопроводів. Споруджено їх за кошти держави, СТОВ «1 Травня» і місцевих жителів.

«Жайвір» повернувся з вирію

На щорічному фестивалі фольклорного мистецтва країн Чорноморського регіону, що відбувся нещодавно в турецькому місті Акчаконджа, самодіяльний народний хор «Жайвір» тампонажного управління ВАТ «Укрнафта» справив справжній фурор. Оригінальна програма так полонила глядачів, що хор одержав запрошення виступити у Стамбулі.

Перейшли на стабільний зв'язок

У селі Солониця Козелецького району стала до ладу цифрова АТС «Донець-3», завдяки якій не лише істотно поліпшився телефонний зв'язок, а й зросла кількість абонентів. Слід зазначити, що спорудженню і введенню АТС в дію активно сприяв земляк, депутат облради, керівник полтавської дирекції ВАТ «Укртелеком» Микола Безима.

«Кредмаш» підтвердив свою марку

У російському місті П'ятигорську відбулася презентація українсько-російсько-англійського проекту «Титан». Таку назву дістала асфальтозмішувальна установка, виготовлена АТ «Кременчуцькі дорожні машини». Свято відбулося в робочій обстановці: «Титан» видав 118 тонн асфальтової суміші, яку того ж дня поклали на дорожнє полотно автостради Невинномиськ — Ставрополь.

Поверхи надій

Днями в Полтаві заселено 60-квартирний будинок у мікрорайоні Сади. Всі новосели — пільговики. Тут отримали житло багатодітні сім'ї загиблих військовослужбовців, чорнобильці, вдови ветеранів та інваліди війни, ветерани Афганістану, вчителі. До речі, останніми роками пільгове житло одержали 1,5 тисячі полтавців. Найближчим часом буде здано в експлуатацію ще три будинки на 180 квартир.

Добірку підготував Григорій ГРИНЬ.

■ Фотофакт

За традицією, першим «офіційним» відвідувачем нового приміщення районної лікарні, зведеної в Брусилові на Житомирщині, став кіт.

Фото Анатолія ЛИСЕНКА (Укрінформ).

У пошуках невістки

— Наша компанія ніколи не брала кредитів у банку «Україна». Далі: документально підтверджена заборгованість ЗАТ перед банком у сумі не 125 мільйонів доларів, а 1 770 462 гривні 18 копійок. Справді, згідно з контрактами ЗАТ «Нафта-К» загальна сума гарантій АПБ «Україна» становить майже 125 мільйонів, але не доларів, а гривень.

Валерій КСЕНЗЕНКО.

Точка зору

Те, про що так довго казали пошепки і перешіптувалися голосно, сталося. Найбільший акціонерний комерційний агропромисловий банк «Україна» зазнав чи не найшокуючого фінансового краху. Закриття маленьких банків, які проіснували не більше року, періодично траплялися. Але ось щоб такий велетень, яким подавали його всьому світові наші компетентні фінансові мужі, ганебно і безславно припинив свою діяльність — в історії незалежної України вперше. Що ж, треба набувати й такого, на жаль, несолодкого досвіду. І від того, як держава виплутається з цього фінансового павутиння, залежить не лише доля тих вкладників, котрі, судячи з усього, втратять частину своїх активів, а й її власний імідж, уміння чи неспроможність визнавати помилки.

Не більш як п'ять років тому великі західні банки, які ставилися з великою обережністю до всіх фінансових структур України, гарантії банку «Україна» підтверджували із завидною легкістю. Вочевидь, зіграла свою роль широка популярність цієї фінансової установи, досить солідним був список його клієнтів, вражала розгалуженість: практично в кожному районному центрі він мав філію.

Про те, що в банку «Україна» не все гаразд, було відомо чи не з перших кроків його діяльності. Багато комерційних структур, які брали тут кредити, згодом гірко шкодували про це. Не чекаючи означених термінів, банк безапеляційно вимагав їх назад, посилаючись на «економічну та фінансову ситуацію, що змінилася». Не один десяток малих підприємств і фірм через це змушені були згорнути свою діяльність, терміново продавати обладнання, щоб розрахуватися з банком. Про скільки судових процесів підприємств і фірм з АК АПБ «Україна» писали газети? Тому казати, що закриття банку подібне до вибуху бомби, принаймні нелогічно.

Від імені тоді не зовсім узаконеної комісії, якій вирішувати подальшу долю банку, у вигляді депутатського запиту було оприлюднено списки його неліквідних дебіторів. Чим керувалися фахівці комісії, поки що не зовсім зрозуміло. Бентежить інше: невже для такого оголошення треба було чекати цілковитого краху найбільшої фінансової установи, якщо кожного, хто не повернув кредит, знали в обличчя? І чи не простіше і цивілізованіше було б розробити й запровадити методи «вибивання боргів»? Те, до слова, що роблять у всьому світі. Напрошується ще один висновок, не зовсім коректний: уже після попередньої перевірки з'ясувалося, що списки надруковано «зі стелі», без якоїсь експертизи чи елементарного аналізу фінансових документів боржників. Фінансовий обвал банку назрівав протягом кількох років, а причини катастрофи «з'явувались» майже блискавично.

Мені вдалося поспілкуватися з деякими керівниками фірм і компаній з «ганебного» списку. До речі, жодних образ, жодних емоцій на адресу банку не лунало. Лише документальні звіти, аргументовані докази того, що заборгованості перед банком немає.

Колишній президент колишньої фірми прокоментувала це буквально так: «А з «Україною» інакше не можна. Лише документи, бо такого припишуть... Ми свою фірму змушені були закрити — банк зажадав повернути кредити не через п'ять років, а через рік. Довелося нам працююче підприємство продати іноземцям. І раптом бачимо в телевізійному варіанті списку головних боржників і назву свого підприємства. Нині нас відволікають від роботи ходіння в СБУ, НБУ та інші структури, де ми показуємо документи про те, що розрахунок здійснено, претензій банк до підприємства не має. Слава Богу, тепер маємо справу з іншим банком, і міцно тримаємося на ногах».

Той «чорний» список банку «Україна», оприлюднений деякими телеканалами й газетами, викликає великі сумніви ще з однієї причини. Серед головних боржників у списку значиться ЗАТ «Нафта-К». Чесно кажучи, у пресічних людей абревіатури, які розпочинаються з літери «з», довіри не викликають. Дехто взагалі вважає, що різниці між «закритим» і «таємним» товариством немає. Я вже не кажу про назву цього акціонерного товариства. Останнім часом багато того, що пов'язане з енергоресурсами, у нас не дуже приємно пахне. Може, саме на такий настрій громадян і розраховували ті, хто складав список?

І, природно, мені будь-що хотілося коли не поспілкуватися, то хоча б подивитися на компанію людей, які так «пошили в дурні» великий банк. Знайшов у довіднику номер телефону приймальні ЗАТ «Нафта-К», дізнався прізвище керівника і попрохав з'єднати з ним. Генеральний директор компанії Валерій Ксензенко одразу призначив дату й час зустрічі. Не зайве нагадати, що в списку боржників навпроти назви компанії виставлено суму боргу, що змушує здригнутися: 125 мільйонів(!) доларів США. А це в гривнях майже 700 мільйонів!

Розмова, звісно, точилася довкола цієї запаморочливої цифри. Я не прибічник дослівного цитування співрозмовника, але пам'ятаю, що з банком чи про банк треба казати мовою документів. А тому наведу найістотнішу частину розмови дослівно.

КСЕНЗЕНКО Валерій Петрович, генеральний директор ЗАТ «Нафта-К»:

— Наша компанія ніколи не брала кредитів у банку «Україна» (? — **Авт.**). Далі: документально підтверджена заборгованість ЗАТ перед банком у сумі не 125 мільйонів доларів, а 1 770 462 гривні 18 копійок (? — **Авт.**). Справді, згідно з контрактами ЗАТ «Нафта-К» загальна сума гарантій АПБ «Україна» становить майже 125 мільйонів, але не доларів, а гривень. Та банк жодним чином не підтвердив, що за цими гарантіями було здійснено виплати. Ця сума гарантій цілковито забезпечена ліквідними товарами — нафтопродуктами, які є в банку як застава. І, нарешті, йду всупереч своїм принципам і розкриваю комерційну таємницю: сумарні активи компанії становлять понад 270 мільйонів гривень, що значно перевищує загальну заборгованість...

Валерій Петрович упродовж розмови знайомив мене із ксерокопіями документів. Уявляю, скільком перевіряльникам і скільки разів він їх показуватиме! Втім, свою слушність йому довести буде нескладно...

...Трохи більш як два роки тому пан Ксензенко запропонував Лисичанському нафтопереробному заводу та АПБ «Україна» свою схему поставок 100 тисяч тонн сирої нафти щомісяця з подальшою її переробкою в АТ «ЛиНОС». Угоду гарантував банк «Україна». Західні банки підтверджували гарантії постачальникам нафти. Схема влаштовувала всіх її учасників. «Україна» отримувала пристойні дивіденди за рахунок видання гарантій, не вкладаючи жодної копійки живих грошей.

Західні банки також не залишилися без зиску, отримуючи до 20 відсотків річних. (Схоже, саме можливістю отримувати такі суперприбутки, а не міжнародним іміджем банку «Україна», і пояснюється «високий ступінь довіри до нього з боку зарубіжних фінансових структур».) Проте, як у кожній новій справі, від помилок не був застрахований жоден компаньйон. Слабкою ланкою в ланцюзі був Лисичанський НПЗ, хоча для нього, за великим рахунком, ця схема була найвигідніша. За рахунок поставок 100 000 тонн нафти щомісяця «ЛиНОС» заробляв на переробці сировини чималі гроші, «закриваючи» чи не третину своїх потреб.

Запропонований Валерієм Ксензенком варіант влаштовував і країну в цілому. Передовсім усі українські суб'єкти давали чималі кошти до бюджету. Скажімо, ЗАТ «Нафта-К» 1998 року, як і тепер, було найбільшим платником податків у Дніпровському районі столиці. До речі, саме тоді проблема нафтопоставок була вельми і вельми болюча для України, і 1 200 000 тонн сирої нафти щороку могли стати серйозним внеском в «енергетичну безпеку країни», як полюбляли казати чиновники найвищих інстанцій. Не можна ігнорувати й той важливий момент, що левова частка нафтопродуктів ішла на потреби сільського господарства. Відгукнулося ЗАТ і на постанову Кабінету Міністрів від 27 січня 1998 року, згідно з якою ЗАТ постачав нафтопродукти у 12 областей України і Крим. Державна компанія «Хліб України» обіцяла розрахуватися з нафтотрейдерами восени 1998 року або живими грошима, або сільгосппродукцією. Отже, ЗАТ «Нафта-К» додатково кредитувала ще й сільгоспвиробника. Щоправда, з постачальниками цілком розрахувалися лише чотири з 12 областей. Нині компанія має позитивні для себе судові рішення на повернення близько 80 млн. гривень.

Схема злагоджено діяла до червня 1998 року. Лисичанський НПЗ припинив відвантаження нафтопродуктів, вироблених із сировини, що належала киянам. Тож ЗАТ «Нафта-К» не могло відвантажити з «ЛиНОСу» 142 тисячі тонн(!!!) власних нафтопродуктів. І цей борг «завис» на два з гаком роки. Документальне тому свідчення автор додає на прохання генерального директора ЗАТ.

АО «ЛиНОС»
вх. № 178 на 6 листах
3 . 08 2000 р.

АКТ
сверки количества нефтепродуктов

1 августа 2000 г. г. Лисичанск

Настоящим удостоверяется, что согласно Договору на переработку нефти № Д-84-1022 от 02.12.1997 г. и Дополнительному соглашению № 2 от 7.08.1998 г., в соответствии с Актом сверки количества нефтепродуктов от 3 июля 2000 г.

по состоянию на 1 августа 2000 г. ЗАО «Нафта-К» имеет на условиях EXW (франко-резервуар) АО «ЛиНОС» следующее количество нефтепродуктов:

1. выработанных из нефти поставленной в 1998 г.:

Таблица №1.

Наименование нефтепродуктов	Остаток на 1.07.2000 г., тонн	Отгружено с 1.07.2000 г. по 31.07.2000 г., тонн	Остаток на 1.08.2000 г., тонн
1	2	3	4
Автобензин А-92	5 885,423	-	5 885,423
Автобензин А-80	5 612,694	-	5 612,694
Дизельное топливо	5 393,489	-	5 393,489
Мазут М-100	86 372,900	-	86 372,900
Газ сжиженный углеводородный	121,460	-	121,460

2. количество нефтепродуктов из ресурсов 1997 г. принадлежавших ООО СП «Украина-Нефть» и переданных ЗАО «Нафта-К» согласно актам приема-передачи от 10.03.98 г. и 20.03.98 г.

Таблица № 2.

Наименование нефтепродуктов	Остаток на 1.08.2000 г., тонн
1	2
Автобензин А-80	215,378
Дизельное топливо	28 963,476
Мазут М-100	11 735,298

ПОДПИСИ СТОРОН:

Генеральный директор ЗАО «Нафта-К» — В.П. Ксензенко

Генеральный директор АО «ЛиНОС» — Ю.А. Бойко

Елементарні математичні дії підтверджують: повернення боргу Лисичанським НПЗ згаданому ЗАТ «Нафта-К» автоматично викреслює його із списку боржників. До речі, всі нафтопродукти, що належали ЗАТ на Лисичанському НПЗ, — застава в АПБ «Україна». Ось така арифметика!

Пан Ксензенко провадить нині активні консультації та переговори з теперішніми господарями з Лисичанська. Природно, розраховує на позитивне розв'язання, яке й зніме всі проблеми. Мені не вдалося почути його особистої думки про оприлюднений список боржників, але один з його заступників сказав буквально таке: «Чи розумно шукати втрачені вкладниками банку «Україна» капітали у тих, хто ними й не думав користуватися? Логічно, якщо припустити, що той лукавий список боржників оприлюднено з метою подати введеному в оману народові «акул, що зажерлися», які, мовляв, заміряються на найсвятіше — добре ім'я і непорочну репутацію найбільшого в країні банку. А такий висновок напрошується. Та доведеться розчарувати швидких на руку складальників списку: ЗАТ «Нафта-К» однозначно не те місце, де приховано мільйони вкладників. Адже компанія легко доводить, що не взяла у банку жодної копійки кредитів. А якщо і мала з ним відносини, то іншого роду. Тож зроблена спроба «відновлення справедливості», схоже, шита білими нитками. Адже доки за справу розслідування причин краху банку «Україна» не візьмуться відповідні органи і не знайдуть справжніх винуватців, вкладники залишатимуться у невіданні.

Вадим ЖГУТОВ.

«Чорний» список банку «Україна» викликає великі сумніви...

Їхня справа — про нас дбати, хоча ми — потенційні злодії

Я заплатив майже 150 грн. за купе-люкс, щоб украсти рулон туалетного паперу. Так вважають провідники СВ-вагона.

Якщо читач пам'ятає, я розповідав про поїздку з Києва до Сімферополя у вагоні СВ потяга № 39 (формувався в Севастополі). Повертався до столиці вже 28-м (київського формування).

Дивно (а може, це норма?), ситуація дзеркально повторилася. Провідниці не змогли зрозуміло відповісти, за якими нормами відпускають необхідні туалетні речі. Зате твердо запевняли: їх нема через те, що крадуть. Інакше кажучи, я заплатив за купе-люкс майже 150 грн., щоб украсти рулон туалетного паперу за 40 коп. Оригінально! І ще, дорогий читачу, якщо тобі заманеться їхати потягом, знай: тебе зарахують до потенційних злодіїв. А щодо некомплекту постільної білизни дівчата простодушно відповіли: так легше потім збирати. Решту — чай, посуд — можна було одержати тільки на особливе прохання.

А що ж начальник потяга? На жаль, вона не знала ні норм, ні порядку обслуговування. Дивовижно. На запитання: «А як ви одержуєте все необхідне?» — вона відповіла: «Так має бути. Мені дали, я взяла. Дадуть більше чи менше — не моя справа».

— А взагалі-то, — гордовито відрубала начальник потяга, — наша справа — дбати про обслуговування пасажирів, а не рахувати метри туалетного паперу та шматки мила.

Я запитав: «А що входить в обслуговування пасажирів?»

Відповідь класична: «Так, у нас є недоліки, але ми робимо все, щоб пасажирам їхалося ліпше».

І ще начальник потяга переконана, що стаття в газеті нічого не змінить у роботі залізниці. Щонайбільше —вона отримає догану, а провідниць відправлять стерегти вагони.

Загалом, додала начальниця, треба працювати з колективом. Брати до штату не за аналізом сечі, а за тестуванням на розумові здібності.

Я з нею цілком згоден. Крім того, пасажирам заборонити під час рейсу ходити до туалету, пити чай і чіплятися до провідників з безглуздими запитаннями.

До речі, у вагоні під склом висів цінний документ з печаткою. Там названо 61 послугу, що їх зобов'язані надавати пасажирам. Гадаю, читач здогадався: спроба скористатися з тієї щедрої пропозиції виявилася марною.

Чому така неприваблива картина, я вирішив з'ясувати в залізничного начальства.

У Києві на мої запитання відповідав головний інженер вагонної дільниці «Київ-Пасажирський» Південно-Західної залізниці Олексій Ткачик.

— Олексію Богдановичу, скажіть, будь ласка, хто встановлює норми витратних матеріалів для вагонів пасажирських потягів? Ідеться про мило, туалетний папір, рушники, постільну білизну тощо.

— Розробляємо нові норми.

— А які норми діють нині? Ви знаєте, приміром, скільки чого належиться на пасажирський потяг з урахуванням состава: загальних, плацкартних, купейних та СВ-вагонів?

— Є наказ, яким іще керуються, та він недосконалий.

— Можете переслати його нам факсом?

— Цього документа переді мною немає.

— Скажіть, хто контролює видавання витратних матеріалів?

— Контроль здійснює комірник. Ще відповідає майстерня.

— Вони мають керуватися названим вами наказом?

— Вони керуються нашими внутрішніми наказами, які було розроблено під наші умови. Якщо раніше пасажирським господарством нас забезпечувала матеріально-технічна служба, то тепер нам доводиться за все це платити самим.

— Скажіть, ви проводили рейди, перевірки у потягах? Як бригади використовують оті витратні матеріали, чи було виявлено якісь недоліки? А якщо було, то яких заходів ужито?

— Обов'язково вживаємо. Чимало перевірок проводять інструкторський склад, командирський склад, група технічного контролю. Залежно від того, які порушення, провідника можуть звільнити з роботи.

— Скажіть, хто встановлює розмір плати за користування постільною білизною у купейних, плацкартних, СВ-вагонах?

— Це парафія нашого економіста. Плата залежить від того, яка то білизна, наскільки вона нова.

— Скажіть, чому існує різниця у вартості постільної білизни у всіх вагонах?

— Якщо вагон підвищеної комфортності — там білизна дорожча. Замість лляного дають махрового рушника. Нині є альтернативний варіант постільної білизни.

— То чим пояснити, що ані начальник потяга, ані його підлеглі і поготів не знають своїх прав і обов'язків?

— Прізвище начальника потяга?

— Я не хотів би називати конкретні прізвища, бо заходи буде вжито лише стосовно цих службовців, а загальна картина майже скрізь однакова.

Начальник потяга не знає про існування норм витратних матеріалів, не кажучи вже про провідників. У СВ-вагонах не те що альтернативної білизни і махрових рушників нема — дають одного лляного рушничка і білизну не першої свіжості.

— Коли ми виїжджаємо на лінію, перевіряємо, виявляємо недоліки, опитуємо пасажирів, аби знати їхню думку про нашу роботу. І не траплялося такого, щоб погано відгукувалися.

— Наш пасажир такий невибагливий, що багато на що просто заплющує очі. Дехто з пасажирів, я чув, навіть дякував провідникам, що все так чудово. А от що замість двох рушників видавали один, що білизна була сірого кольору і з плямами, що в туалеті з'явилися потрібні речі лише на вимогу — на це вже ніхто не зважав.

У кожному вагоні висить документ, який містить 61 пункт про те, які послуги мають надавати провідники. Ви знаєте про цей наказ? Хто видавав?

— Не пам'ятаю.

Далі зі мною розмовляв начальник Севастопольського резерву провідників Придніпровської залізниці Віталій Козлов.

Він сказав:

— Норми витратних матеріалів для вагонів пасажирських потягів установлює головне санітарне управління «Укрзалізниці».

— Вам відомі ці норми?

— Так. Але цього документа зараз не маю. Все залежить від типу вагона. Контролюють видавання витратних матеріалів начальник резерву, головний санітарний лікар станції, головний санітарний лікар відділка дороги, управління дороги, незалежна комісія «Укрзалізниці» з обслуговування пасажирів у потягах і так далі. Контролюючих органів дуже багато.

— Скажіть, чи було колись виявлено порушення норми видавання й використання витратних матеріалів?

— Провідники цим не займаються. У нас надзвичайно складне становище із забезпеченням туалетним папером і милом.

З місцевих доходів нам заборонено робити якісь закупівлі на стороні. Централізовано ми отримали за останні дні 180 кг мила, туалетного паперу не отримували давно.

— Віталію Віталійовичу, начальник потяга № 39 Миронюк стверджувала, що їй було видано на 17 вагонів 2 шматки мила і рулон туалетного паперу. Це правда?

— Не знаю.

— Скажіть, хто встановлює ціни на постільну білизну і чому вони різні у різних вагонах?

— З цим у нас, звичайно, важко. Скажімо, у потягу № 40 групу плацкартних вагонів атестовано на фірмові, тобто вони — підвищеної класності. Тому вийшло, що вартість білизни у плацкартних вагонах вища, аніж у купейних.

— А якщо білизна з плямами, вона — підвищеної класності?

— Ні, звичайно.

— Отже, провідники мають поміняти її або зовсім не брати гроші. Правильно?

— Ми можемо скласти акт. Адже перемо не ми, а пральня.

— Скажіть, чим можна пояснити, що ані начальник потяга, ані його підлеглі не знають свої прав і обов'язків?

— Як, вони зовсім нічого не знають?

— На мої запитання відповіли, що взагалі не знають про існування якихось норм і хто їх установлює.

— Мені не так легко вам відповісти.

— Віталію Віталійовичу, у «Голосі України» була замітка 18 липня цього року. Під назвою «Послуги, яких немає».

— Ми проаналізували зміст статті, заходів ужито.

Спілкування з потяговими бригадами, залізничними начальниками середньої ланки дивно вплинуло на мене. Я не розлютився. Мені стало сумно. У всьому тому відчувалася безвихідь, безперспективність. Нібито люди хочуть, як краще, а щось їм заважає. Вони не вірять у можливість змін, злам традиційно непривабливої культури побуту. Вони не розуміють, що починати треба із себе, власної свідомості, ставлення до справи, з поваги до інших людей.

І ще. Переконаний, звільненням одного-двох провідників, начальників середньої ланки справу не виправити. Йдеться не про наведення порядку в одному окремо взятому вагоні чи навіть потягу.

Що думає з цього приводу керівництво «Укрзалізниці», ще треба з'ясувати.

Анатолій ФЕДОРІВ.
Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Наш пасажир — спартанець

Видатні українці

Народної пісні глибока вода

27 серпня виповнилося 145 років від дня народження Івана Франка — письменника, вченого, громадського діяча. До ювілею додалася ще одна кругла дата, пов'язана з поширенням творчості цієї видатної людини у наші дні. Минуло двадцять років від виходу в світ унікальної збірки з музичним супроводом «Народні пісні в записах І. Франка» (видавництво «Музична Україна», 1981 р.).

Величезним внеском у розвиток прогресивної української думки є праці Франка з історії й теорії літератури, фольклористики й етнографії, мовознавства, економіки. Варто згадати, що ще 1906 року наукова рада Харківського університету присудила йому почесний ступінь доктора словесності за працю «Студії над українськими піснями».

Нині ми розповімо про глибокі та плідні зв'язки Франка з народною поезією та піснею. Першим світлим джерелом до написання власних віршів стали для нього ніжні материнські пісні. Мати, Марія Миколаївна Кульчицька — селянка з підгірського села Ясениці Сільної, була поетично обдарованою людиною. Знала багато пісень і любила їх співати. На десятому році життя син почав записувати почуте у зошит.

Другий зошит шкільних записів належить до 1871—72 років. До нього увійшли, крім маминих пісень, також фольклор, зібраний у селах Нагуєвичах, Ясениці Сільній, Дорожеві, місті Дрогобичі.

Уже в гімназії записування творів різних фольклорних жанрів набуло у Франка усвідомленості. Першим друкованим його твором став сонет «Народні пісні». Сонет було вміщено у журналі «Друг» (1874 р.), де з'явилася рубрика: «Із уст народа».

У 1877 році Франка заарештували за революційну пропаганду. Маючи при собі книжку М. Костомарова, Іван Франко на вільних від тексту місцях фіксує убористим почерком десятки пісень від сусідів по камері.

До кінця 1882 року життя не пестило Івана Франка. Після виснажливого ув'язнення письменник тяжко пережив розлуку з дорогою людиною — Ольгою Рошкевич. Його виключили з університету та переслідували за переконання. Частковим порятунком стала поїздка до вітчима в Нагуєвичі, де Франко реанімував змучену душу і тіло селянською працею. Саме тоді з-під Франкового пера з'явилася відома повість «Борислав сміється».

Згодом, у 1885 році, письменник прибув до Києва. З його співу Микола Лисенко записав двадцять дві мелодії.

Доробок Франка як збирача народної пісенності — понад 400 пісень, близько 1300 коломийок. Деякі зразки цих творів було опубліковано М. Лисенком та Ф. Колессою у Львові. Основні записи — це народна лірика, пісні про кохання, родину, колискові, пісні про долю. Свою працю Франко назвав «Жіноча неволя в руських піснях народних...».

Любов до фольклору — красивий штрих у портреті того, хто залишив по собі духовну спадщину — бурхливу, розмаїту, контрастну, як багатоводне море.

Зінаїда МАЙБОРОДА.

■ *Фотофакт*

Щороку в столичному Гідропарку під час стрибків з Венеціанського моста в Дніпро розбивається в середньому чотири чоловіка, що п'ять–шість з травмами потрапляють до лікарень.

Фото Олексія ШИБАНОВА (Укрінформ).

Спасибі за влаштований скандальчик!

Аномалії

Ви чули про Марію Чернявську? Ну, як же, ім'я засновника й керівника скандально відомих приватних підприємств на слуху. Щоправда, скандали ті час від часу влаштовує не вона, а її «доброзичливці». Чим, не бажаючи того, створює позитивний імідж вітчизняному виробникові. Радіти б цьому відомій бізнеследі, дякувати тим, хто намагається устромити палиці в колеса підприємництва, тим самим рекламуючи його. Але вона не дякує. Вона бідкається й жалкує, що наша держава не в змозі захистити чесний бізнес і нерідко сприяє беззаконню.

Ось і вір банкірам

Треба визнати, перше підприємство Марії Чернявської—завод з виробництва чипсів — було відоме (не тільки в Україні!) і без скандалів. Ще б пак, суперсучасне обладнання, повний цикл виробництва (поле — завод — магазин), висока якість натурпродуктів. Звісно, це не слава олігархів, котрі пригрілися на футбольному полі чи на газовій трубі. Але багато хто в країні знав: 400 працівників підприємства успішно конкурували із західними виробниками чіпсів і помаленьку витісняли їх з вітчизняного ринку. Факт визнаний.

А тут скандальна звістка: завод-красень продано іноземцям! Як ото було Марії Петрівні розпрощатися з дітищем, якому віддано стільки сил та енергії, можна лише здогадуватися. Проте ці почуття невідомі керівникам банку-кредитора, що дав розстрочку (на повернення позики) на п'ять років, але зажадав раптом зараз же розрахуватися з ним.

Пані Марія бути винною будь-кому не бажає. Ні банкові, ні державі. Розрахувавшися до копійки з обома, Чернявська та її команда розпочали реалізацію іншого проекту.

Міст з одностороннім рухом

Не обійшлись, ясна річ, без нового кредиту. Знайшли й зарубіжного інвестора.

— Так на Бориспільській трасі з'явився гіпермаркет «Максі» — найбільший в Україні торговельний центр, —розповідає його генеральний директор. — Сьогодні можна лише гадати, кому він, на кордоні Києва та області, став більмом в оці: недоброзичливим конкурентам, грошовитим тузам чи можновладцям.

Наша довідка. ***Гіпермаркет «Максі» розташований на площі 10 тис. кв. м. Його працівники здатні обслужити 20 тисяч покупців на день. Асортимент — 32 тисячі найменувань продовольчих (95% — вітчизняні) та промислових товарів. До послуг клієнтів — оптова торгівля, паркінг, кафе та розваги для дітей.***

У бізнес-леді, гадаю, є підстави для таких припущень і підозр. У гіпермаркеті, як стверджують постійні покупці, — найнижчі ціни. «Об'їздили практично всі супермаркети столиці, тож є з чим порівнювати», — сказало подружжя, від'їжджаючи від «Максі» на БМВ. Не дивно, якщо націнка на товари — шість відсотків.

Тепер щодо грошовитих тузів. Через кілька місяців після відкриття (грудень 2000-го) представники відомого футбольного клубу серед білого дня на очах у місцевої райдержадміністрації демонтували рекламні щити та покажчики, вивішені «Максі» на законних підставах.

«На цій трасі ми — господарі, — заявили. — У нас є договір зі шляховиками». Доведіть їм, що ДЕУ — не володіє дорогами, а тільки експлуатує їх. Господарі рекламного продукту довели.

Але це був не скандальчик навіть, а «міжусобойчик», таке собі непорозуміння.

Скандал спалахнув напередодні Дня незалежності. Водії сотень машин, які заїжджали на міст-розв'язку, що вів до гіпермаркету, побачили на ньому дашників, котрі ревно штрафували за «порушення».

— З'ясувалося, експлуатаційники, перекривши єдину дорогу до «Максі», розпочали ремонт моста, — каже Марія Чернявська. — Не попередивши ні обласну владу, ні керівників, чиї підприємства розташовані по сусідству з нами.

Інвестор з Польщі пан Анджей на зустрічі з журналістами зазначив, що такі дії його співвітчизників неодмінно стали б предметом судового розгляду. Нецивілізовані методи дорогого коштували б шляховикам, але така ситуація неможлива в їхній країні.

Вона неможлива і в нашій столиці, де про майбутні ремонтні та будівельні роботи влада попереджує завчасно. А ось за сім кілометрів від Києва хтось створив «зручності», не думаючи про наслідки. До речі, за твердженням керівництва шляховиків, ремонт моста плановий, фінансування передбачено, але коли виділять гроші — невідомо.

Марно обурюватися через те, що з чиєїсь волі зняли асфальтове покриття і заборонили проїзд мостом до отримання коштів. Немає сенсу запитувати, хто компенсує збитки не тільки «Максі», а й інших підприємств, роботу яких фактично паралізовано «розумною діяльністю» доблесних «експлуататорів» доріг.

Колектив «Максі» на чолі з генеральним директором тим часом не сидить склавши руки. Вони домоглися дозволу на односторонній проїзд через міст, готові частково фінансувати ремонт й охороняти об'єкт... Але це не вихід із ситуації. Уже у вересні гіпермаркет має розпочати виплату за банківським кредитним договором. А хто компенсує збитки «Максі»? Він з часом, хочеться вірити, поверне і покупців, і постачальників, і довіру інвестора. Але це коштуватиме величезних грошей. Хто їх відшкодує?

Мабуть, тільки в нас таке можливе: завдавши матеріальної і моральної шкоди, створивши незручності людям, залишитися безкарним.

Утім, час покаже. А поки що працівники «Максі» чекають на покупців. Міст, хоча й з одностороннім рухом, вони збережуть у робочому стані...

Іван ІЛЛЯШ.

Київська область.

Важкий вибір

Вирують пристрасті з приводу відправлення підрозділів Бундесверу до Македонії у рамках місії НАТО на Балканах. Опозиція — християнські демократи та деякі інші партії — з самого початку заявила, що німецьким солдатам там робити нема чого: політика Німеччини, мовляв, має бути інструментом миру, а десант до Македонії не відповідає цій меті.

Поки німці вирішують, французи вводять війська. ***На фото АП:*** *висадка бійців Іноземного легіону*

Опоненти стверджують: рішення ввести натовський контингент помилково будується на впевненості, що етнічні конфлікти можна розв'язати військовими засобами. З другого боку, якщо албанські бойовики готові скласти зброю, то чому обов'язкова присутність НАТО, адже зброю може зібрати ОБСЄ або інші невійськові міжнародні організації. Проте Німеччина — член Північноатлантичного альянсу, й федеральний уряд прийняв рішення про участь Бундесверу в цій місії. І тут спалахнув скандал. 28 депутатів Бундестагу від партій правлячої коаліції (соціал-демократи та зелені) відмовилися підтримати урядове рішення. Вони дорікають своїм лідерам — канцлерові Герхарду Шрьодеру та його заступникові, міністрові закордонних справ Йошці Фішеру — у відступі від «принципів». Це поставило обох лідерів у досить важке становище. До того ж раніше Герхард Шрьодер обіцяв, що проведе рішення про відправку солдатів до Македонії усепереч протестам опозиції, у разі необхідності використовуючи коаліційну більшість у парламенті.

Але тепер ці плани під загрозою зриву. Бо якщо питання буде поставлено на голосування, кабінет Шрьодера зазнає поразки: більшості з цього питання в коаліції уже нема, а опозиція від свого не відступить. Оминути цю процедуру також не можна. Окрім Голландії, Німеччина — єдина країна, якій у таких випадках потрібна парламентська згода.

Останній тиждень канцлер Шрьодер використав для того, щоб переконати противників відправки бундесверівських солдатів до Македонії погодитися з рішенням кабінету. Тут уже тактики від партій, що не підтримують уряд, почали використовувати вигоди своїх мандатів для досягнення внутріполітичних цілей. Торгуватися почала навіть лідер християнських демократів Ангела Меркель. Вона заявила, що опозиція проголосує «за», якщо парламент перегляне своє рішення про... скорочення військового бюджету Бундесверу. Справді, болюче питання. І представники Міністерства оборони ФРН, і інші спеціалісти в цій галузі вважають: німецькій армії, ще колись найсучасніше оснащеній, не личить виставляти себе на посміх в очах світової спільноти, беручи участь у миротворчих місіях зі своїми застарілими танками і літаками. Це переконливо показала війна в Косово: Бундесвер сидів на «підніжному кормі» в американців, користуючися їхньою інформацією, бо власних радарних супутників він не має, а для ремонту німецької військової техніки в частинах на Балканах треба було мало не розбирати на запчастини танки і вертольоти вдома.

Питання про відправлення 500 військовослужбовців Бундесверу до Македонії розглядатимуть у Бундестазі сьогодні. Чи зумів канцлер Шрьодер переконати противників цієї місії, покаже парламентське голосування.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

«Стратегічне партнерство не означає безумовної підтримки...»

Тема запровадження з боку США санкцій щодо українських імпортерів (через бездіяльність Києва у захисті авторських прав) — одна з тих, що найбільш дискутуються останнім часом. Про це, а також про деякі інші аспекти україно-американських відносин — в інтерв'ю з послом України у США Костянтином ГРИЩЕНКОМ:

— Пане посол, чи не є рішення США ознакою того, що адміністрація Буша провадитиме значно прагматичнішу, аніж попередники, українську політику?

— Я не думаю, що цей крок свідчить про будь-які зміни в позиції США щодо України. Адже питання захисту авторських прав та боротьби з піратським виробництвом в Україні ми обговорюємо вже довгих два роки. Один з документів, який був підписаний під час останнього візиту до Києва президента Клінтона, стосувався саме цього. І в даному випадку ми зробили все можливе, щоб відтягти санкції — рішення про їх запровадження могло б бути ще рік тому. Але тепер можливості відтягування вичерпалися.

— Усе ж таки, чи є змога уникнути санкцій?

— Гадаю, ми цілком можемо це зробити, якщо у вересні Верховна Рада ухвалить відповідний закон. Він має передбачати дієві заходи у боротьбі з тими, хто виготовляє піратську продукцію. Хотів би наголосити на кількох важливих аспектах. Надійний захист авторських прав — вимога, яку ми не можемо обійти на шляху до Світової організації торгівлі. Це також стандартна вимога до будь-якої країни, котра є членом Євросоюзу або хоче, як ми, ним стати. До того ж, якщо повномасштабні санкції буде-таки запроваджено, то Україні вони коштуватимуть втрати тисяч робочих місць у тих галузях промисловості, представники яких уже вдало діють на американському ринку. Тож сумнівів бути не повинно — у нас немає іншого вибору, як здійснити кроки, що від нас вимагають США, ЄС та й власне бажання повноцінно інтегруватися в світову економіку.

— Чи може відбитися запровадження санкцій на скороченні обсягів американської допомоги Україні?

— Прямого зв'язку між цими речами немає. Допомога надається конкретним суб'єктам в Україні, і спрямована вона на створення у нас громадянського суспільства, покращення економічного клімату. Тобто нам надають певне обладнання, поради, проекти документів, які нам треба опрацьовувати й приймати. І в самих США є багато людей і організацій, зацікавлених саме в збереженні такої ситуації, оскільки ці організації у наданні допомоги задіяні. Тому інтерес тут обопільний. Отож у нас є всі шанси зберегти рівень американської допомоги.

— Що, на вашу думку, означає нині стратегічне партнерство між США та Україною?

— Це, як на мене, вміння і бажання обох сторін знати й розуміти інтереси одна одної, бажання та здійснення консультацій з усіх, в тому числі й найскладніших, питань. Держави повинні бачити перспективу відносин і задіяти такі ресурси, що гарантували б реалізацію спільних інтересів і уникнення можливих конфліктних ситуацій.

— І все це реальне для україно-американських відносин?

— Так, я думаю, що це відповідає дійсності. Водночас наголосив би, що стратегічне партнерство не означає безумовної постійної підтримки. І ми, і США передовсім керуємося власними національними інтересами. Але вміння знаходити спільність цих інтересів, формулювати її на ближню й віддалену перспективу — це те, що цементує реальне стратегічне партнерство.

— Вам не здається дещо дивною ситуація, коли країна надає політичний притулок громадянину свого стратегічного партнера?

— Стратегічне партнерство передбачає, що, принаймні, внутрішні юридичні процедури кожної зі сторін поважаються як такі, що мають право на існування. Ні, я не можу сказати, що надання політичного притулку майорові Мельниченку подобається українській стороні. Ми ставили це питання перед американцями. Вони пояснили: надання політичного притулку відбувалося в рамках такої процедури, що не передбачає втручання державних органів, зокрема держдепартаменту. Чи може здійснюватися державний вплив поза межами цієї процедури, сказати важко... Те, що цей факт не є найкращою сторінкою наших відносин, — очевидно. Але й перетворювати його на перешкоду подальшому розвитку політичних та економічних відносин теж було б помилкою.

— Чи не був, як для стратегічного партнера, досить низьким рівень представництва США на святкуванні 10-річчя незалежності України? Це особливо помітно, якщо порівнювати з Росією чи Польщею...

— Тут ми маємо враховувати декілька моментів. По-перше, ми нікого не запрошували. Щодо російського і польського президентів, то це було, як я розумію, їхнє бажання: вони наші сусіди, часто бувають в Україні. У США президент на такі події їздить набагато рідше. До того ж зараз серпень — специфічний для американського політичного життя місяць. Ну й, нарешті, на теренах колишнього СРСР є чимало країн, які в цей період святкуватимуть свої 10-річчя... Отож кожна держава, зокрема й США, сама визначає свої підходи. І, я думаю, механічне порівняння в цьому випадку не відбиває інтерес тієї чи іншої країни до нас. Свого часу, після призначення одної видатної людини послом Росії в Україні, нам жартома сказали у Вашингтоні: не думайте, що ми відповімо на тому ж рівні...

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Хроніка Факти. Події

■ Київ

Призначено євроінтеграторів

Указом Президента першого заступника міністра закордонних справ, постійного представника України в Раді Європи Олександра Чалого призначено державним секретарем з питань європейської інтеграції МЗС України. А віце-прем'єр-міністра Василя Рогового — уповноваженим України з питань європейської інтеграції. Міністерство економіки перейменовано на Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції.

■ Анкара

«Варяг» отримав «добро»

Уряд Туреччини дав згоду на проходження через чорноморські протоки недобудованого авіанесучого крейсера «Варяг», купленого в України китайськими бізнесменами. Турецька газета «Гуррієт» пов'язує це рішення з недавньою пропозицією Китаю включити Туреччину до списку країн, які дозволено відвідувати китайським туристам в обмін на проходження корабля через Босфор і Дарданелли.

■ Одеса

Чеченський слід на Дерибасівській

Після звернення ізраїльського парламенту правоохоронні органи України визволили мешканку Ізраїлю, викрадену в Одесі два місяці тому. Як з'ясувалося, її було взято в заручниці чеченцями, котрі вимагали від її родичів викуп 50 тисяч доларів. Під час операції із визволення двох викрадачів затримано, ватажок банди — у розшуку.

■ Тель-Авів

Активізація воєнних дій

У вівторок ізраїльські війська зайняли палестинське поселення Бейт-Джала в околицях Віфлеєма й увійшли до табору біженців Рафа в секторі Газа. Раніше було завдано ракетного удару по офісу «Народного фронту визволення Палестини» в Рамаллі. У результаті акції загинув керівник руху Абу Алі Мустаф.

■ Вашингтон

Бойкот конференції ООН

Держсекретар США Колін Пауелл не братиме участі в конференції ООН проти расизму, що розпочнеться в п'ятницю в південноафриканському місті Дурбан. Представники держдепартаменту дали зрозуміти, що не задоволені робочими документами форуму. За їхніми словами, американська сторона все ще розмірковує, чи посилати взагалі делегацію на форум.

■ Чикаго

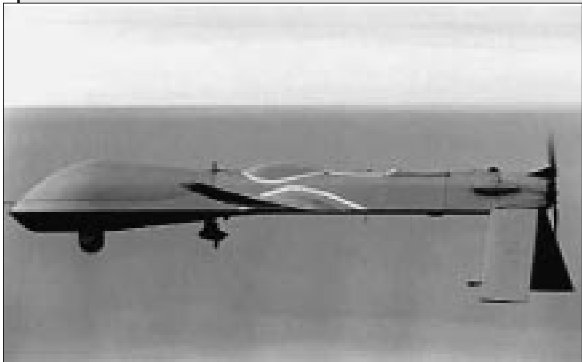
Євро — велика помилка

Нобелівський лауреат, професор Чиказького університету економіст Мілтон Фрідман вважає валюту євро великою помилкою, наслідки появи якої країни Європи відчують на собі найближчими роками. Фрідман стверджує: євро посилить суперечності, що ростуть між країнами, які входять до ЄС.

■ Багдад

В Іраку збили американського літака?

За повідомленням іракського командування, в районі Басри було збито розвідувальний безпілотний літак ВПС США, що його засік радар іракських сил ППО. Представник Пентагона вчора заявив лише, що перервано комп'ютерний зв'язок з одним із апаратів на півдні Іраку.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Митниця

Нелегали атакують країну з півночі

Упродовж липня чернігівські прикордонники затримали 43 нелегалів, а в серпні — вдвічі більше.

За словами начальника Чернігівського прикордонного загону Володимира Костюка, зростання кількості виявлених незаконних мігрантів пояснюється активізацією перевізників. Адже кожен мешканець країни третього світу платить за дорогу на захід від 5 до 12 тисяч доларів. Окрім того, проводилася операція «Мігрант», до якої залучили курсантів Національної академії прикордонних військ.

За словами прикордонників, затримують в основному громадян Індії, Бангладеш та Афганістану.

А на Чернігівщині порушено перші 12 кримінальних справ проти перевізників.

До речі, на території України нині перебуває півтора—два мільйони нелегалів.

Владислав САВЕНОК.

Чернігів.

Худоба потрапила під отруйний дощ

Знак біди

Здійснене з порушенням розпилювання хімікатів над полями неподалік села Новий Світ Солонянського району Дніпропетровської області призвело до того, що в цьому населеному пункті почали гинути свійські тварини, а також пошкоджено овочеві культури на присадибних ділянках.

У місцевому управлінні МінНС зазначають, що головною причиною екологічної катастрофи стало недотримання норм техніки безпеки льотчиками сільгоспавіації, котрі на замовлення фірми «Агрос» розпилили хімікати «Реглон» для знищення бур'яну на полях з посівами гороху. Зокрема, поля обпилювали на відстані менш як 1 км від населеного пункту. Крім того, пілоти розвертались безпосередньо над селом.

Самі мешканці Нового Світу звернулися до Києва в Інститут екогігієни і токсикології, в лабораторію аналітичної хімії, а також у МінНС. МінНС вислало фахівців для вивчення проблеми на місці. Залучено також фахівців Мінохорони здоров'я та Центру захисту тварин і рослин. Взято проби води і грунту.

Визначення завданих збитків утруднюється тим, що відсутні кошти (близько 2 тис. німецьких марок) для закупівлі еталонної партії хімречовини «Реглон». Це потрібно для дослідження наслідків його дії. Річ у тім, що «Реглон» було дозволено для використання в Україні в 1998—2000 роках. 2001-го ситуація залишалася невизначеною: не було ні заборони, ні продовження дозволу.

Мешканцям села Новий Світ надано компенсацію. Крім того, на полях місцевого КСП їм виділили ділянки картоплі для відшкодування втраченого врожаю з присадибних ділянок. Передбачалося, що пошкоджені овочі знищать, проте деякі місцеві мешканці намагаються їх продавати, виправдовуючи свої дії недостатньою компенсацією.

У зв'язку з цією подією порушено кримінальні справи проти агронома фірми «Агрос» та пілотів сільгоспавіації, **повідомили кореспонденту агентства «Інтерфакс-Україна»** в Дніпропетровському міському управлінні Міністерства з питань надзвичайних ситуацій.

Це цікаво

Досліджують корону... Сонця

Незабаром учені зможуть розширити наші знання про Сонце і його вплив на Землю.

Спека виявилася доречною для космічного апарата «АУОС-СМ-КФ», запущеного на надвисоку навколоземну орбіту з російського космодрому «Плесецьк» наприкінці минулого місяця. Цей супутник, зорієнтований на Сонце, блискуче справляється з поставленими завданнями і за кожним обертом передає в наземні служби унікальну інформацію. Він досліджує світило нашої планетарної системи та механізми впливу останнього на процеси, що відбуваються в атмосфері і на поверхні Землі.

Космічний апарат був виведений на орбіту українським ракетоносієм «Циклон-3». Сам «АУОС-СМ-КФ» на замовлення росіян сконструювали в нашому КБ «Південне», а виготовили на Південному машинобудівному заводі. Комплекс бортової наукової апаратури створив Інститут земного магнетизму та розповсюдження радіохвиль Російської академії наук.

Як розповідає заступник генерального конструктора КБ «Південне» Сергій Кавелін, уже надходить досі не доступна вченим інформація про внутрішню будову Сонця. Зокрема, про рух та обертання внутрішніх його шарів і їх коливання, динаміку сонячної активності, утворення сонячної корони, а також пов'язані з усім цим магнітні бушування та інші процеси в іоносфері земної атмосфери.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Запитували — відповідаємо

На те вона й поворотна

Нашому співробітникові було видано безвідсоткову позику, незабаром він помер. Чи можливе повернення позики? Якщо ні, то яким чином її можна списати?

Галина БЕРЕЖНА.

Макіївка.

Повернення позики можливе, якщо в померлого є спадкоємці. Оскільки спадкоємець, який прийняв спадок, відповідає і за боргами спадкодавця у рамках справжньої вартості успадкованого ним майна. За наявності кількох спадкоємців вони відповідають за боргами спадкодавця пропорційно успадкованим ними часткам. Під справжньою вартістю майна, отриманого в порядку успадкування, розуміють вартість, за якою майно реалізовано або його можна реалізувати. Отже, якщо борг спадкодавця кредиторові перевищує вартість частки отриманого спадкоємцем майна, кредитор може бути задоволений лише в межах такої вартості. Для висунення претензій спадкоємцям вам потрібно в шестимісячний термін звернутися до них за місцем відкриття спадку (останнє постійне місце проживання спадкодавця або місцезнаходження його майна). Після цього терміну ви втрачаєте право на висування вимог щодо боргів спадкодавця.

Якщо спадкоємець не визнає заборгованості за позикою, то лише суд може встановити, які спадкоємці і на яку суму стають зобов'язаними з повернення позички.

Якщо ви не хочете висувати претензій спадкоємцям, то маєте право списати цю суму за рахунок прибутку. При цьому немає необхідності нараховувати прибутковий податок, оскільки якщо немає платника, то немає й об'єкта для оподаткування.

Фотофакт

Другий рік поспіль студентське братство Львівського політехнічного університету спільно із Львівською картинною галереєю організовують на території Золочівського замку реставраційний табір. Цього літа до них приєдналися студенти Києво-Могилянської академії та польського Катовіцького університету.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Економічний бум замовляли?

Думки з приводу

З початку року в Україні зареєстровано 160 випадків суїцидів. Правоохоронці пов'язують їх із психічними розладами, що обумовлені соціальними та економічними проблемами. До речі, ви знаєте, як здебільшого починаються відхилення? З роздвоєнь, що привиджуються. Отже, в нашій країні потенційним самогубцем може стати кожен, хто дивиться телевізор чи читає газети.

Ось, наприклад, чую: іноземні інвестиції в Україну після відставки Ющенка скоротилися. Останнім часом, читаю, зростає кількість засуджених за тяжкі злочини. Близько 80 відсотків серед них — віком до... 18 років... Виставлено на продаж збанкрутілий завод... Заборгованість за комунальні послуги збільшилася на сотні мільйонів. Читаю тут-таки: в одному з міст Донецької області безробітні становлять понад 70 відсотків населення. І нижче: останнім часом за кордоном загинуло близько двадцяти наших співвітчизників, які тимчасово перебували там у пошуках роботи.

Цю сумну статистику можна продовжувати. Нею рясніють навіть пропрезидентські газети країни, яка гучно відзначила 10-й ювілей своєї незалежності.

До знаменної події майже всі центральні ЗМІ переконували населення, 50 відсотків якого перебуває за межею бідності, що жити стало краще. Напевне, ні в кого вже немає сумнівів, що й веселіше. Бо всі розважальні програми під свій патронат узяв сам Президент. А ось виплату заборгованості під свою опіку-патронат брати ніхто не наважується.

Та, врешті, хіба в нас можуть бути, перепрошую за слово, злидні? Виявляється (за більшою кількістю повідомлень і урядових виступів), в Україні заборгованості немає. За економічними показниками тримаємо першість у СНД, безробіття скорочується, робочих місць збільшується, про пенсії годі й казати... А податки (тьху-тьху-тьху), може, зменшать на відсоток.

«Інтерфакс-Україна» ощасливив: у країні «рекордно високі темпи росту економіки, що близькі до економічного буму». Скажімо, лише протягом цього року зарплата в Україні виросла в середньому на 16,7 відсотка.

... Йшла додому, радіючи за нашу державу. Та раптом мене мало не збили з ніг дві бабусі. Вдягнені аж надто скромно. Старенькі поспішали до місцевої благодійної їдальні. Виявляється, як мені розповіла сусідка, чергу за безкоштовними обідами віднедавна займають уже після сніданку.

... Вмикаю телевізор. А з екрана: «В Аргентині нашого брата-українця збільшується».

Ой! Невже злякалися економічного буму?..

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311153.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України